

grnjena vsaki čas gostoljubna miza g. zlatomešnika za p. n. goste duhovskega stanu, in posebna miza za njihove sorodnike. Teh sošlo se je tudi lepo število, ker edina sestra in vsi njihovi bratje jim še živijo. Gotovo redka prikazen! Da so med obedom vršile se vse običajne napitnice na papeža, na cesarja, na škofa, na zlatomešnika itd., mi ni treba praviti. Omeniti pa moram posebno prisrčne napitnice domačega č. g. kaplana na g. zlatomešnika, kateremu obečajo njih streno nogo nadomestovati ter si prizadevati, kakor sinko svojemu očetu njih stare dni poslati. Le prehitro so minole vesele ure, katere nam je bilo dano skupaj biti. Ločili smo se s prisrčno željo, da nam bi bilo dano, sniti se k „dijamanteni“ sv. meši našega visokospoštovanega in prisrčno ljubljene zlatomešnika, g. Janeza Sredenškega. Ad multos annos!

Dopisi.

Z Ribnice. (Cerkvene slavnosti.) „Ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor najmanjša izmed mest judovskih“, — pa tudi ti Ribnica, krasna vas pogorska, nisi zadnja izmed vasi in trgov slovenskih, kadar gre za čast božjo in slavo tvojega imena. Tako bi mogel govoriti po preroku z ozirom na slovesnosti, ki smo jih Ribničani obhajali letos, katere bodo še v poznih časih živlele v spominu naših prebivalcev ter kazale svetu, da tu so bivali kedaj ne le samo trdni Slovenci, ampak tudi pridni, za čast božjo vneti kristjani. Obnovili in krasno okinčali smo lepe kapelice križevega pota od farne cerkve do podružnice sv. Lenarta ob cesti po lepem polju, ter jih popotnik sedaj mimo gredé z veseljem ogleduje. To delo vkup je stalo okoli 800 gld., pa pridni župljani so radi spravljal doneske in v kratkem se je to plačalo. — Prišel je dan slovesen, 5. julij, dan obiskovanja Njih ekscelencije mil. knezoškofa, ki so delili sv. birmo in ta dan je pokazala Ribnica, kaj premore, kedar se združijo nje prebivalci v skupnem delu! Vse je bilo v najlepšem cvetju, neštivilni mlaji so delali prekrasne drevorede in mnogi krasni slavoloki so visokega gosta prelepo in pomenljivo pozdravljali. Gotovo je, da takega sprejema na deželi še visoki gost niso mnogokrat našli. Ali še eno slovesnost smo obhajali Ribničani, nameči obnovljenje podružne cerkve sv. Janža dne 29. avg. Oskrbeli smo ji novo streho, popravili in pokrili zvonik, obelili steno od zunaj in omenjeni dan dovršili delo z novim križem in jabelko, katero smo postavili na zvonik. V krasnem jutru smo se zbrali mnogoštevilno pri Popotnikovi kapelici, kjer so č. g. Kavčič križ in jabelko blagoslovili in od ondi smo šli v dolge procesiji med molitvijo, petjem in sviranjem godbe k pri-

jazni cerkvi sv. Janža. Ondi so služile se štiri sv. maše, potem pa je bila pridiga, katero so prelepo govorili izvrstni govornik in vrli domoljub č. g. Kitak, provizor v Št. Ožbaltu. Pridiga je poslušalce do solz ganila. Zatem so služili slovesno sv. mašo z asistenco č. g. Žmave z Remšnika in po sv. opravi se je potegnili jabelko in križ na zvonik vpricho neštivilne množice ljudi. Da se je vse srečno izvršilo, smo zapeli potem „Te Deum“ in po blagoslovu ob eni uri končali prelepo slovesnost. Da smo to v čast božjo in slavo cele župnije lepo delo in slovesnost, — kakor tudi prejšnje — tako vredno praznovali, gre najprej hvala č. g. Kavčiču, ki so z živo besedo in vednim trdom delali na to, da se popravijo in olepšajo zapuščeni ali vsaj revno oskrbljeni božji hrami. Dalje pa so vse hvale vredni naši kmetje, ki so plačilo naložili vsakemu po odstotkih od davka in tako najbolj pravično jo razdelili in tudi radi plačali. Konečno lepa hvala vsem č. gg., ki so slovesnost nam s svojim obiskanjem povečali, vrlima ključarjema g. Vomerju in Grebencu, kakor tudi g. Grubeljniku, Vranu in mnogim, ki so k tej slovesnosti dosti pripomagali. Čast, komur čast!

Z Dobrne. (Naglo ozdravljenje.) V četrtek, dne 25. avgusta, je gospa baronovka Gudenus v naš kraj spremila svoji hčerki. Mlajša izmed teh je bila bolana že dve leti. Obe roki ste se neprenehoma tresli, da sirotica ni mogla ničesar delati, še jesti ni mogla sama; obe nogi ste pa bili, kakor mrtvi, deli niže kolena popolnoma neobčutljivi. Bolnica je lan bivala v „sanatoriji“ ali zdravilišči v Graduskoz šest mesecev, letos pa štiri mesece. Vzprei jela je že tudi sv. zakramente. Zdravniki niso imeli upanja, da bi kedaj zopet ozdravela, pač pa so že približno napovedali čas, ko bo bolnico v najlepšem cvetu njenega življenja, stara je 19 let, pokosila nemila smrtna kosa. Toda, pregovor pravi, da „človek obrača, Bog pa obrne“. Krščanska družina je iskala pomoči po krščanski šegi: stanovitno, zaupljivo, vdana v Božjo voljo, posebno so se priporočali preblazenej Devici. Mati je z bolnico želela potovati celo v znani Lurd na Francoskem. Ali zdravniki so jej na vsaki način odsvetovali takšno dolgo potovanje. Vdala se je s težkim srcem. Vsled tega so sirotico spravili v tukajšnje kopelji, mogoče, da se jej trpljenje vzlažja. Ob enem so pa sklenili, da hočejo s prihodom na Dobrno opravljati devetdnevno v čast Mariji, in če baronesa ozdravi, bode mati z njo šla se zahvaljevat na božjo pot v Lurd. Pobožnost so začeli opravljati v soboto, dne 27. avgusta. Sledečo sredo, dne 31. avgusta, se je gospa baronica odpeljala v grad Gáad na Ogerskem. Gospodična Gizela, tako je bolnici ime, je rekla: „Če bom ozdravela, telegrafovala

— so veliko veselje izrazili, ko so izvedeli, da bodo obče priljubljeni gosp. Jožef Dekort našo faro zapustili. Mi mislimo in smo prepričani, da bo božja previdnost v kratkem zopet iskrenega duhovnega pomočnika nam poslala, na katerega se nasprotniki duhovnikov in slovenskega naroda ne bodo opirali in nemškutarjev veselje bo pri kraju! Naše geslo mora vedno biti: „Svoji k svojim“; zlate besede. Mi drugi farani, seveda ogromna večina, obžalujemo, da se ločijo iz naše sredine gospod, ker so bili neutrudljivi, spretni vodja cecilijanskega petja, in so faro z lepim cerkvenim petjem, kakor s svetnim pri veselicah razveseljevali. Kat. pol. društvo so umeli modro voditi, in se niso bali ne truda ne požrtvovalnosti, zato se jim tukaj zavedni farani prav toplo zahvaljujemo.

Iz Rogaškega okraja. (Trgatev. Sadjarstvo.) Trgatev so ljudje začetkom oktobra po nizkih krajih pričeli. Kapljica bo različna. Koder ni bilo preveč toče, n. pr. pri sv. Florijanu in deloma Križevske in Kostivniške fare, bode precej obilna in dobra. Za jabolka so ljudje precej dobili, marsikateri po 50, po 100, celo eden kmet 400 gld. Torej kmetje, posestniki na delo, ki imate lego in podnebje ugodno, lotite se pridno sadjerejstva: trud se včasih obilno povrne. Posebno zdaj se bo treba sadjerejstva poprijeti, ker nam trtna uš od vseh strani preti, in je trsje po mrazu in toči tolikokrat poškodovano. Kdor vé, katere sorte sadja — jabolk — so tukaj najpripravnejše, naj nam po „Slov. Gosp.“ naznani in svetuje, da ne bomo nerodovitnih drevesc sadili, cepili. Prosimo!

Iz Brezic. (Odlikovanje.) Dne 28ega septembra je našo podružnico štaj. kmet. družbe s svojim obiskovanjem počastil baron Washington. V svojem govoru je obilno zbranemu občinstvu razložil važnosti kmetijstva, delovanje kmetijske družbe in njenih podružnic. Omenil je potem mnogih zaslug g. Pregl-ja, najstarejšega kmeta in tajnika tukajšnje podružnice ter mu v priznanje izročil srebrno medalijo. Odlikovavec se ginjen zahvali za veliko čast in obljubi tudi zanaprej po svojih močeh delati za občni blagor. Čestitamo! Prihod in pohvalne besede predsednikove bodo gotovo močen nagib za bodoče uspešno delovanje podružnice, posebno da enkrat ustanovi šolo za pletenje jerbacev. Naštevati obilne koristi take šole za naš okraj, je odveč. Torej pospešujte domačo obrtnost! Lesotrzec in ob enem ljubitelj šnopsov, Stermečki, je hotel svojo hišo, da bi dobil zavarovano svoto, v pepel spremeniti: v pravem času so ogenj, ki je uničeval kopico drv, zapazili in pogasili. Zdaj imenovani pod ključem premišljuje svoje zločinstvo. Tam počivata od svojega truda pri opekarnici tudi dva delavca, ki sta si hotela s ponarevanjem dvajsete življenje zboljšati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor je pričel v torek, dne 11. septembra, svoje delovanje. Kolikor se vé, ne trpi mu to zborovanje dolgo ter ima skleniti le postavbo o poštni hranilnici in vzprejeti drž. račun, kolikor ga še ni vzprejel, potem pa se pretrga zborovanje tje do srede januarja 1888. Čisto gladko pa menimo, da ne preteče to zborovanje, na ministra za pravosodje, barona Pražaka, prežé liberalci, na ministra za uk in bogočastje, dr. pl. Gautscha, pa slovanski poslanci, sicer pa bomo videli, kaj da pride. — Ruske po načinu Mannlicherja nič ne ugajajo vojaštvu in čuje se, da jih vlada prodá, ako jih ji kdo odkupi. Da bi le tako draga ne bila ta barantija! — Udje zdravilstvenega shoda na Dunaju bili so na ces. dvoru v gostéh pri cesarjeviču Rudolfu, kacic 2000 mož iz vseh krajev sveta se je bilo tisti večer zbralo. — Dež. odbor v Gradcu je sklenil, da se pritoži zoper ukaz pravosodnega ministra, ter pravi, da trpi dežela škodo, če se vpisuje kaj slovenski v zemljiške knjige. Smešno! — Cesarjevič Rudolf pride, kakor stoji sedaj, v ponedeljek, dne 24. okt. v Gradec, od ondot pojde potlej pa tudi v druga mesta zelenega Stajarja. — V Celovcu so si judje ustanovili versko skupščino in mora jih po takem že večje število tamkaj živeti. Nič se ne bere, da bi tamošnji mestni zastop ugovarjal zoper nje, dvoje, troje oo. jezuitov spravilo pa je bilo vse možiclje po koncu. — Na Koroškem je največ nezakonskih otrok v celem cesarstvu, izmed sto rojencev je 46 nezakonskih, v Celovcu pa celó 73. To zasluži, da se premisli tudi v mestni hiši. — Za Ljubljano kaže se čedalje bolj potreba vodovodov, kajti pomanjkuje jim zdrave pitne vode. — Stalna razstava raznih učil, t. j. reči, ki so pri poučevanju v rabi, bode v malem času v Ljubljani. Ta misel je bila dobra. — V Ribnici na Kranjskem misli vlada napraviti malo obrtniško šolo. Izdeluje se tamkej različno blago iz lesa. — V Podgori pri Gorici slov. vasi, za katero se trga lahonstvo, se je bralno društvo ustanovilo. — Po Primorju so davkarje preveč redke ter jih misli sedaj vlada več ustanoviti, da bode ljudem krajša pot do njih. — V soboto, dne 15. oktobra, odpre se „trgovinska šola“ v Trstu. — Na kolodvoru južne železnice v Trstu so zajeli človeka, ki si je delal priprave za ponarejanje denarja. Mož je doma iz ital. Vicence. — Mestni zastop v Trstu je odločil 1300 gld. v dar materi necega Migliorinija — moža, ki je bil v mestni službi pa je precej mesto v škodo spravil ter sedi sedaj v ječi. To si naj raztolmačimo! — Iz mesta Kotora odpotoval je angleški princ, vojvoda edinburška v Cetinje, glavno mesto Črne gore. — V Bosni še je mogoče, komur ni za vojaško